

MASZyny I URZĄDZENIA PRZEMYSŁU WŁÓKIENNICZEGO	N O R M A B R A N Ź O W A	BN-85
	Maszyny włókiennicze	1848-04
	Cewki cylindryczne	
	Cewki do przędzarek bezwrzecionowych	Grupa katalogowa 0462

BN-85/1848-04 (eqv ISO 3914/2-1981)

PRZEDMOWA

Niniejsza norma jest tłumaczeniem angielskiej wersji międzynarodowej normy ISO 3914/2-1981 Textile machinery. Cylindrical tubes. Part 2: Tubes for open-end spinning machines.

Przedmowa, postanowienia zawarte w p. 6 oraz Informacje dodatkowe stanowią krajowe uzupełnienie treści normy międzynarodowej.

NORMA MIĘDZYNARODOWA ISO 3914/2-1981

Maszyny włókiennicze — Cewki cylindryczne —
Część 2: Cewki do przędzarek bezwrzecionowych.

1. Zakres i obszar zastosowania. Niniejsza norma międzynarodowa wyszczególnia główne wymiary i tolerancje cewek cylindrycznych dla procesu przędzenia bezwrzecionowego (np. przędzenia rotorowego). Ponadto zawiera wytyczne odnośnie cech charakterystycznych cewek oraz sprawdzania średnicy wewnętrznej i długości cewek.

2. Normy współzależne
ISO 3914/1-1982 Maszyny włókiennicze. Cewki cylindryczne.

Część 1: Zalecane wartości średnic wewnętrznych i długości cewek¹⁾.

3. Wymiary i tolerancje. Wartości średnic wewnętrznych i długości cewek podano w tablicy. Inne wymiary nie wymienione pozostawiono do decyzji producentowi cewek.

¹⁾ Norma BN-85/1848-03 Cewki cylindryczne. Zalecane wartości średnic wewnętrznych i długości — równoważna normie ISO 3914/1-198.

Średnice wewnętrzne i długości cewek
wartości w mm

D	L
50 ^x ±0,2	98 ^x ±0,5
54 ^x ±0,2	115 ±0,5
56 ±0,2	145 ±0,5
63 ±0,2	170 ±0,5
80 ±0,25	230 ±1

^x — wartości nie ujęte jako zalecane w BN-85/1848-03 Cewki cylindryczne. Zalecane wartości średnic wewnętrznych i długości. Wartości średnic i długości oznaczone x są obecnie stosowane w świecie, lecz należy ich unikać dla cewek nowoprojektowanych.

Uwaga: Gdyby w przyszłości zaistniała konieczność zastosowania dodatkowych średnic i długości, powinny one być dobrane z wartości podanych w BN-85/1848-03¹⁾, ²⁾.

²⁾ W zakresie cewek cylindrycznych z tworzywa sztucznego lub papieru obowiązuje BN-77/1848-02.

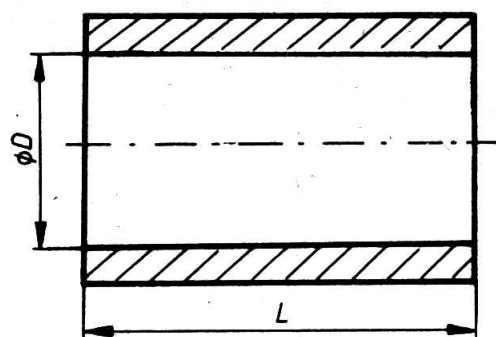
Zgłoszona przez Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Artykułów Technicznych i Galanteryjnych w Łodzi
Ustanowiona przez Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego dnia 19 lipca 1985 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 lipca 1986 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 3/1986 poz. 7)

4. Cechy charakterystyczne. Należy podawać następujące dane charakterystyczne cewek:

- a) materiał cewki,
- b) rodzaj nawijanej przędzy.

Pozostałe szczegółowe dane charakterystyczne cewek są przedmiotem uzgodnień między użytkownikiem cewek a ich producentem.

5. Sprawdzanie średnicy wewnętrznej i długości cewki. Do sprawdzenia średnicy wewnętrznej cewki powinien być stosowany sprawdzian dwugraniczny. Do sprawdzenia tolerancji długości powinien być stosowany odpowiedni przyrząd do sprawdzania długości, np. przyrząd przesuwany.

BN-85/1848-04

Cewka cylindryczna

K O N I E C N O R M Y M I Ę D Z Y N A R O D O W E J

6. Wymiary średnic i długości cewek dopuszczonych do stosowania w przędzarkach bezwrzecionowych produkcji krajowej:

średnica cewki $D = 50 \pm 0,2$ mm przy długościach $L = 150 \pm 0,5$ mm lub $L = 156 \pm 0,5$ mm

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Artykułów Technicznych i Galanteryjnych, Łódź.

2. Normy związane

BN-77/1848-02 Cewki cylindryczne z tworzywa sztucznego lub papieru

BN-85/1848-03 Maszyny włókiennicze. Cewki cylindryczne. Wartości średnic wewnętrznych i długości

3. Normy międzynarodowe

ISO 3914/1-1982 Textile machinery and accessories. Cylindrical tubes.

Part 1: Recommended values of inner diameters and lengths

ISO 3914/2-1981 Textile machinery. Cylindrical tubes. Part 2: Tubes for open-end spinning machines — norma równoważna

4. Przebieg opracowania projektu normy ISO 3914/2-1981

Norma międzynarodowa ISO 3914/2-1981 (uprzednio ISO/DIS 6172) została opracowana przez Komitet Techniczny ISO/TC 72 Ma-

szyny włókiennicze, maszyny pokrewne i wyposażenie oraz rozdana do członków ISO w lipcu 1979 r. Norma ta została przyjęta przez członków ISO następujących państw:

Australia	RFN	Hiszpania
Belgia	Indonezja	Szwajcaria
Brazylia	Japonia	Wielka Brytania
Czechosłowacja	Holandia	ZSRR
Francja	Polska	Libijsko-Arabska
		Dżamahirija

Żaden z członków ISO nie głosował przeciw przyjęciu normy.

5. Autor projektu normy — Ewa Walewska, Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Artykułów Technicznych i Galanteryjnych, Łódź.

Autor tłumaczenia normy ISO — Zespół Tłumaczy Przysięgłych przy Naczelnej Organizacji Technicznej Oddział w Łodzi.